

Sortirà quinzenalment el dissabte

Redacció i Administració:
Passeig del Triomf, 51, 1.ª 1.ª

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el deure de cooperar-hi tots els catalans moguts, per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA).

EDITORIAL

Els Vells

Ho són de cos i d'ànima. Tenen els ossos anquilosats i l'esperit petrificat. Els faritzeus, digué Jesus, són sepulcres al defora ben emblanquinats que no contenen més que cendres i podridures. Els vells tenen un casal nou, pintat de fresc que no conté més que decrepituds fossilitzades i romanalles bavoses d'un passat d'ignar provincianisme.

No cal que hi tusteu joves de cos i d'esperit a la porta d'aquella casa! Poc a poc, no us sentiran, que ja són sords al brogit vital que ve de fora i si piqueu massa fort us esglaiarà el ressò de cosa buida, la pols que filtrarà per les esclatxes i un xisclat d'òliva deixondida pel vostre imprudent trucar.

S'hi aplegaren un jorn guiats per un sant home que volgué infondre'ls un ànima. Però els orbs és revoltaren i el condemnaren al suïcidi per haver gosat fel-s'hi veure la llum del sol. I alçaren unes parets ben altes i ben groixudes que els tapessin la claror i esmortuïssin l'esclat de vida de les vies ciutadanes.

S'esdevingué però que mentre ells aixecaven les parets i doblaven els murs el temps volava arreu i quan volgueren treure el cap per les esquifides lluernes, les terrenyines els entelaren els ulls i el moviment vertiginós els feu rodar el cap i tornaren a amagar-se dins el clos de flaire de resclosit i de romàtic.

I moriran fidels a les coses mortes coberts d'un drap blau esmortuït, amb les mans enllaçades formant barrera a la vida nova, mentre al defora refilellaran les tenores empordaneses i el jovent a plens pulmons respirarà l'aire renovellador d'un poble deixondit que torna a trepitjar camins de llibertat i de progrés.

L'estridència

Sota l'ombra espessa d'uns amples garrofers, vora la vinya verda prenyada de raïms prometedors de bàquiques gaubances i mig endormiscats pel breç de l'oreig embaumat de les sentors reïneses del pinar a tret de fona, jueuen estiragassats escamots de gent jovençana escampats çà i llà al voltant del petit rierol nascut de l'aigua fresca i cristallina, que brolla argentada de la verda gerdor de la fosca recolzada.

Per l'ample portal cobricelat per l'espès fullam i emmarcat per les terroses soques centenàries s'obria allà lluny, darrera uns ametllers tacats per la fruita madura, una llenca blavosa i clara d'un cel transparent i pur, que davalla fins a tocar l'espill irisat d'una mar lluenta i glaüca solcada mandrosament per un velar esbelt joguinejant amb l'escuma lletosa animada pel lleveig acaronador.

Una lleu estela blanquinosa fa endavinar el correr del carril en mig de les taques de claror dels polits poblets de la nostra Costa de Llevant.

L'hora pesanta i xardorosa augmenta la benefactora impressió de l'ombriola fontana. Els ocells ubriacs de llum baixen al rierol sedents i bellugadissos, volant vers el fullam protector amb alegre xiscladissa.

Els grups de joves i damisel·les reposats del sol de la costa i de la llüïssor dels rostolls zumsegen cançons de la terra,

enyorívoles corrandes del pastor abandonat, planys de la verge amb mal d'amor o alegres estirabots del plaga vilatà.

La pau i la dolçor d'aquell paradís estival sadoll de l'esperit immortal de la terra, fill d'aquell cel, d'aquella mar, d'aquells arbres, d'aquella fontana, d'aquell rierol, d'aquella ampla portalada, mirador de pobles, d'aquells ocells i d'aquella gent jove catalana fou interrompuda per insòlita estridència.

Un xic enllà del rierol, al límit d'ombra d'un dels garrofers, un calb, d'ulleres grogues, seient mig estirat sobre una cadira de camp llegia a capbussons l'adormidora Vanguardia.

Un català llegint un periòdic en castellà en ple païssatge nadiu; heus aquí la màxima estridència.

Car l'estridència dins la nostra terra serà sempre espanyola, mai catalana.

IRREDENT

El governador espanyol de Barcelona

Arran dels darrers vergonyosos atracaments que converteixen la nostra Ciutat en país de pel·lícula el governador espanyol de Barcelona ha parlat dient que «els criminals són ciutadans que tenen drets i que la Llei espanyola els donava mitjans molt limitats per a combatre'ls».

¿Podria dir-nos com s'ho arreglen per a fer-ho i evitar fets tant denigrants per a les autoritats, França, Suïssa, Anglaterra, Alemanya, l'Argentina, etc., etc., països que tenen les mateixes lleis civils i penals i la mateixa organització judicial que l'Estat Espanyol?

Pot contestar-nos el senyor Portela? Si

no s'atreveix ell ja ho farem nosaltres. En aquells països les autoritats i la policia són franceses, Suïsses, Angleses, etc., etc., en canvi aquí, governador i policia són espanyols, genuïnament espanyols.

Quan volguem de debò tenir autoritats i policia catalanes no necessitem reforçar les lleis: àdhuc les humanitzarem un bon xiquet i aquests fets inexplicables no seran més que rondalles que contarem nosaltres als nostres nets.

«Mira, Joanet, en l'època de la dominació espanyola hi havia a la nostra Barcelona uns pistolers que atracaven...»

IMPACIENT

Amics del Llibre Català

Prèstec gratuït de llibres catalans, poesies, novel·les, traduccions, manuals científics, etc., etc.

Tots els Dimarts i Divendres de 9 a 10 i mitja de la vetlla en el local de l'«Agrupació Excursionista Júpiter», Passeig del Triomf, 50.

Tots els poblenovins tenen dret a llegir gratuïtament els nostres llibres a domicili.

Aventatges de la nostra unió forçada amb Espanya

El pressupost de l'estat espanyol destinava enguany més de set milions i mig de pessetes per a empedrar els carrers de Madrid. Fa quatre mesos que regeix i l'estat ja li ha concedit de nou per decret dos milions i mig més per a la mateixa finalitat.

Deu milions que els venturosos ciutadans de la periferia havem de pagar bitllo bitllo per tal que els ministres i demés paràsits centralistes no sentin sotrats quan els arrossegui l'auto per la villa coronada.

Nosaltres els catalans que tributem un vint per cent de la contribució total espanyola segons les estadístiques del ministeri de Finances de l'estat opressor, paguem dos milions de pessetes per l'empedrat de Madrid. Comptant que siguem dos milions de catalans resulta que quiscun ha pagat una pesseta en menys de mig any per tal que els nostres tirans rodin segurs pels tombants del Manzanares. Nosaltres poblenovins que som uns 30000 havem ja pagat en el que va d'any trenta mil pessetes per l'empedrat de Madrid mentre se'ns menja la pols pels carrers de Lluïa, Enna, Luchana, etc., etc.

Això sí; continuaran dient-nos *hermanos* mentre ens van prenent el pel i els quartos com a veritables *primos*. I nosaltres tan efusius i col·laboracionistes! Si encara ens en fan poc.

ICÀRIA

El Poble Nou i En Delclós

La «Joventut Nacionalista Icària» continua efectuant cada diumenge la visita al company Delclós empresonat pels espanyols pel seu amor a la nostra terra.

Diumenge passat hi anà també la comissió organitzadora de «Acció Nacionalista» saludant-lo en nom de tots els adherits a la novella entitat de la nostra barriada.

La Joventut Nacionalista del Ateneu ha acordat visitar-lo properament.

ICÀRIA NACIONALISTA es felicita d'aquest ressorgiment en l'esperit patri que s'observa arreu de Catalunya i al nostre volgut Poble Nou que ens fa concòrrer cada diumenge més nombrosos a expressar a l'amic Delclós com admirem la seva serenitat i compartim les seves penes.

Els nacionalistes no abandonem ja al company empresonat en la lluita i emprem tots els mitjans compatibles amb la nostra dignitat de ciutadans d'una Nació oprimida per tal d'endolcir en tot ço que sigui possible el calvari de l'amic.

El poble conscient sap ja conèixer qui són els nacionalistes que se sacrifiquen sempre pels seus ideals i els que treuen del nacionalisme honors i càrrecs.

Relotgeria
Gran assortit en rellotges de totes menes.
JOSEP MAYMÓ
Especialitat en les compostures
Taulat, 16 :: Barcelona - P. N.